

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 161**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Freday,

529

Jag sitter här med mycket tungt hjärta och undrar hur jag skall kunna skälla till rätta igen det enda jag gjort. Jag förstår inte att det kunde vara så farligt, men det får jag ju ej tänka på utan därpå att det gjort dig så stort lidande.

Jag tycker för det första mycket bra om din berättelse, det får du aldrig glömma, det är ett mycket originellt uppslag, det är en fin och älskelig karakter på din östertämling, och jag tror att du skall få mycket, mycket glädje af den. Att du skulle straffa mig på så sätt som att du ej vill skrifva mer förändring kan ju rakt ej på Rommen i fråga. Men jag gör dig så oerömlig skada vill jag hellre gå och aldrig mer Rommen igen. En människas arbete är det bästa hon har, men du skall du förlåta mig för den här gången och jag skall väl bli förtvifvades en annan gång.

Eller för jag försökte skrifva de där bitarna var af det skäl att jag öppna vilta visa dig, att jag tyckte början af skönlipst skulle skrivas så i minna parta scenen och jag visste mig rakt ingen råd att få dig att förstå hvad jag menade på annat sätt. Jag skref ju i mitt bref, att du skulle vara snäll och sätta svenska på det. Den första är ju litet utförligt gjort, men i de andra är det ju bara uttydningar. Det var ej minnen att något var förödligt och ej skulle alldeles omarbetas. Trodde du detta, därför att jag skref, att jag ditaterade eller hvad det var jag skref. Du skulle väl ha läst hvad jag gjort, innan du gaf dig till att bli förtvifvad.

För resten tyckte jag att detta var en nå förligt litet giltig sak. Tyngpunkten i berättelsen ligger ju i det, som nu Rommen, i afsikt det, i frieriet och portvandringar, denna första sidan kunna ju vara litet hur som helst. Jag tyckte det var godt om dig att sitta och skrifva om båt färden igen och jag tänkte att det skulle gå lättare att göra något nytt. En slöjdsal och en betyglats hur jag alltid önskat mig. Jag gaf därför en uttydning om hur de kunde Rommen in. Jag trodde att jag skulle spara in fyra sidor

Jag kan till Gud, att allt snart måtte bli
igenomgått.
Om du fortfarande förlåter
med full glädje. De är fortfarande för
Rätt till af återgången, det jag se de
skrifvas ut på skrifvningen. Men om jag
skrifvas ut på skrifvningen.

529

och att vi skulle komma ifråga början. Jag hade det hoppet att kunna
på Pääs lifvet sammanträngot på 40 sidor och så hade du haft
50 för Egypten. Det hade nog kommit gå och tänkt så aböut du hade
med en varit fri från det gamla och fått skriva på det nya.
Jag kan ej tro, att jag skall ha förderfvat alltsammans.
Svart för jag på det hela taget tordes göra det var därför att
jag vet att du har lika stor begäring om ej större än jag själf
Du glömmier alltid att jag tror på dig och älskar din konst.
Jag ville ej hjälpa dig därför att du ej kunde göra detta själf
utan därför att jag vet hur det är, då man blir hämmad i sina
försök kapitel man blir stämda och filen och blir uttråkad och
vet sig ingen nåt.
Du kan väl ej begära att någon, som här dig läsa upp en bit
skall göra alla småmärkningarna strax. När jag tycker om det
sela så är det mig nog. Det andra för komma sedan. Då jag
kritiserar dig tycker jag alltid. Klara kan man gjort sitt bästa,
är han nåt som man kan vara. Och jag tycker på Skiftande
spänningar och på Gioranni och på Johu. Jag jämför dig bara
med dig själf och säger därför tillbaka saker, som jag skulle
lätit passera af en mindre utmärkt författare, men du har
stora gåfvar och ett stort namn att försvara, framförallt
föndrar man af dig lätthet och gratis. Men denna flicka
i häten vara så tafatta. Kunde de ej ha varit förtjusade, kan
kannde ju ha varit lika blyg ändå. Och därför fick ej Pääs
komma fram vacker och stämningfullt förrän i parkasen.
och fönt och sist måste det ju nödvändigt förkontas. Du har
skrifvit där om i kvarje bref, det måste ju göras. Och hur
skall det kunna bli Rothare då du ingenting vill ta bort?
Min Pääs vänt ni göra ju kvarann stundom bekymmer
ser du saker är det, att vi ha sållan bekymmer för andra
än just den, som vi älska, men jag har dig så innerligt
att nu låta detta vara öfver. Du får gråla på mig så mycket
du vill, men du måste taga upp arbetet. Det är ett vackert
arbete, men det är också mycket svårt. Tro inte att jag är
någon ämnerittare därför att jag ibland ser fel, där du inga
ser nåt - Ingen härbattare har kommit kritiserat sina stält

Den skulle jag vet att du har lika stor begäring om ej större än jag själf
Du glömmier alltid att jag tror på dig och älskar din konst.
Jag ville ej hjälpa dig därför att du ej kunde göra detta själf
utan därför att jag vet hur det är, då man blir hämmad i sina
försök kapitel man blir stämda och filen och blir uttråkad och
vet sig ingen nåt.
Du kan väl ej begära att någon, som här dig läsa upp en bit
skall göra alla småmärkningarna strax. När jag tycker om det
sela så är det mig nog. Det andra för komma sedan. Då jag
kritiserar dig tycker jag alltid. Klara kan man gjort sitt bästa,
är han nåt som man kan vara. Och jag tycker på Skiftande
spänningar och på Gioranni och på Johu. Jag jämför dig bara
med dig själf och säger därför tillbaka saker, som jag skulle
lätit passera af en mindre utmärkt författare, men du har
stora gåfvar och ett stort namn att försvara, framförallt
föndrar man af dig lätthet och gratis. Men denna flicka
i häten vara så tafatta. Kunde de ej ha varit förtjusade, kan
kannde ju ha varit lika blyg ändå. Och därför fick ej Pääs
komma fram vacker och stämningfullt förrän i parkasen.
och fönt och sist måste det ju nödvändigt förkontas. Du har
skrifvit där om i kvarje bref, det måste ju göras. Och hur
skall det kunna bli Rothare då du ingenting vill ta bort?
Min Pääs vänt ni göra ju kvarann stundom bekymmer
ser du saker är det, att vi ha sållan bekymmer för andra
än just den, som vi älska, men jag har dig så innerligt
att nu låta detta vara öfver. Du får gråla på mig så mycket
du vill, men du måste taga upp arbetet. Det är ett vackert
arbete, men det är också mycket svårt. Tro inte att jag är
någon ämnerittare därför att jag ibland ser fel, där du inga
ser nåt - Ingen härbattare har kommit kritiserat sina stält

more not of self. On the other hand, I have the hope that you will be able to do it. I have the hope that you will be able to do it. I have the hope that you will be able to do it.